

ГОДИНА ПЕТНАДЕСЕТА

1929—1930

КНИЖКА ПЕТА

ЗИМНА НОЩЪ

Съчко, Съчко, съ бѣлиякожухъ,
стига рони тоя снѣженъ пухъ!

Стига духа, Съчко, съ три гърла
надъ гори, могили и поля.

Тамъ въ горитѣ съ тежъкъ,
снѣженъ цвѣтъ —
малки птички възнатъ и пицятъ.

По могили — гладнички сега
скитатъ пѣстри зайчета въ снѣга.

А въ селата, въ синитѣ тъми —
спятъ си тамъ сирачета сами,

по коситѣ съ кръстчета отъ скрежъ
спятъ и слушатъ какъ въ нощта
ревешъ.

Съчко, Съчко, съ бѣлия кожухъ,
слѣпъли ми си, Съчко, или глухъ?

Като духашъ, смисляшъ ли това,
Съчко, Съчко, съ лудата глава.

А. Разцвѣтниковъ

